

Despulla't: l'art com a eina vehicular a la meva etapa forma- tiva de P3 a 2n de Batxillerat

Presentació

L'objectiu de l'exposició és mostrar com els diferents artistes, a la vegada espectadors i usuaris, expressen amb diferents tècniques moments importants de la meva etapa formativa a l'escola des de la seva perspectiva personal.

Darrere d'aquest objectiu hi ha també la voluntat de compartir la reflexió sobre la importància del foment de la creativitat des de P3 fins a 2n de batxillerat a través de l'expressió artística com a mecanisme per encarar les diferents etapes de canvis personals i d'aprenentatge.

Aquest treball de recerca pretén ser també una síntesi de la meva relació personal amb els diferents agents que han intervingut en l'exposició a l'escola i amb el seu propi espai físic. La recerca de les activitats, dels moments claus de canvi, de l'espai expositiu i de la complexitat de tots els participants ha estat una experiència metodològica complexa que es recull en les fitxes de les activitats desenvolupades i en la llibreta-diari de camp on he anat deixant per escrit totes les meves sensacions al llarg del procés.

I, com no podria ser d'una altra manera, aquesta experiència artística vol ser també un agraïment a tots aquells/es que practiquen l'art de viure la vida amb creativitat.

Metodologia i cos del treball

A la part inicial del treball hi ha també una important part teòrica en la qual es recolla el desenvolupament de la part pràctica i que es recull com a conceptes previs (per similitud amb els esbossos previs de qualsevol creació artística) on, de manera general, s'analitza què és una exposició d'art, què hi ha al darrere i quins són els elements necessaris i imprescindibles per dur-la a terme.

El treball consta primerament d'una part teòrica on hi ha una reflexió sobre què és l'art i quin paper ha anat tenint al llarg del temps. És difícil establir una definició per a tots els termes que conformen l'art, ja que per exemple hi ha tants artistes com diversitat de persones; però si alguna cosa tenen en comú tots aquests conceptes és que l'art és un element imprescindible a la vida de qualsevol persona. És una eina que va més enllà d'uns mers quadres, puix que en moltes ocasions ens ajuda en l'aprenentatge no només a nivell acadèmic sinó també a nivell personal.

Per donar força en aquest últim punt m'he centrat en un filòsof i pedagog, J. Dewey, el qual defensa la importància de l'art en la vida quotidiana. Ell no vol una educació acadèmica, sinó que opta per una educació progressista, és a dir una educació on predomini un aprenentatge a partir de la pràctica, que sigui compartit per tots els companys i companyes i que, per oposició, no sigui un ensenyament reglat i acadèmic.

A més a més, també apareix en el treball una recerca entorn de les exposicions i tots aquells elements que hem de tenir en compte a l'hora de realitzar-ne una, així com el patrocini, el màrqueting o bé els costos, entre altres aspectes.

Finalment, en la part del treball de camp es reflecteix tota la recerca que he dut a terme per arribar a realitzar l'exposició: la tria del lloc, els costos, les fitxes de les activitats per exposar a l'exposició, el màrqueting que he utilitzat, el procés del muntatge i, finalment, la inauguració.

Conclusions

El cert és que realitzant aquest treball he ampliat els meus coneixements sobre l'art i el món de l'artista. He descobert que ser comissari d'exposicions no és una tasca gens fàcil i que les coses canvien per elles soles a mesura que van madurant i, paral·lelament, també et canvien a tu. Amb el desenvolupament del treball he sentit totes les emocions que un artista té a la seva vida diària: la cerca constant de la inspiració, el sentiment d'ofuscació quan no se t'acudeix res de bo i les nits d'insomni intentant visualitzar l'exposició acabada.

De tota la recerca teòrica, em va cridar especialment l'atenció la relació art / creativitat / escola. Al llarg d'aquests anys al Vedruna, els fets que han acompanyat canvis substancials de la meva persona han estat impregnats d'experiències plàstiques aparentment quotidianes. El canvi d'escriure de llapis a bolígraf, els gargots compar-

tits amb els companys, la màgia i la llibertat de les hores de plàstica, etc. Per sort, l'escola on m'he format, encara que de manera potser més intuïtiva que conscient, guarda alguns dels llegats de Dewey i la creença que l'art ens acosta al coneixement integral de les coses i de nosaltres mateixos.

També he constatat el nivell de creativitat dels meus companys de l'escola i m'he adonat que els alumnes, generalment, davant d'una situació engrescadora sempre intenten anar més enllà d'allò convencional, posant aquell granet de sorra que els fa diferents de la resta i els converteix en artistes únics de la seva vida.

Però el que vull destacar per sobre de tot del meu treball és la participació per part de tota l'escola, les ganes de realitzar totes les activitats i la predisposició de tot el professorat. Amb aquest treball he pogut tornar als meus inicis, he reviscut, des de la meva posició de comissària, en un espai de temps intens i conscient, tota la trajectòria de la meva etapa acadèmica. Certament, he comprovat que per molts anys que passen cada alumne segueix tenint les mateixes inquietuds, aquelles petites il·lusions que et fan sentir viu i la mateixa estimació a l'escola que jo he sentit i sento a dia d'avui.

Bibliografia

Webs: —MARTÍNEZ, E. (3 març 2001) Diferència entre exposició i exhibició [Data de consulta: 4 maig 2014]. Disponible a: <<http://www.galeon.com/emiliomartinez/expoexhi.htm>> — MACBA (27 juny 2003) Història del museu MACBA [Data de consulta: 1 juny 2014]. Disponible a: <<http://www.macba.cat/es/inicio>> — MUSEU DALÍ (29 juliol 2005) Història del museu [Data de consulta: 1 juny 2014]. Disponible a: <http://www.salvador-dali.org/museus/teatre-museu-dali/es_historia/> — DEPARTAMENT DE CULTURA (21 març 2014) Propietats intel·lectuals [Data de consulta: 4 novembre 2014]. Disponible a: <<http://www20.gencat.cat/portal/site/CulturaDepartament/menuitem.9cf6e0ecb7825f175a2a63a7b0c0e1a0/?vgnnextoid=227bd9a57448b010VgnVCM100000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=227bd9a57448b010VgnVCM100000b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>> Articles: — PLENSA, J. «La crisi és temporal, l'art és per sempre». El País (20 de setembre del 2012). — MARÍ, B. «L'art en crisi?». El País (20 d'octubre del 2008).— GÓMEZ, M. «Sublimación, arte y estetización del sintoma. Revista Sujeto, Subjetividad y Cultura. Núm. 4 (4 d'octubre del 2003).

